

په "نوې چې" ناول کښې د کردار نگاری تجزیه An analysis of Characterization in "Navi Chape Navel"

۱. محمد انور خان^۱

۲. ڈاکٹر نور البصر امن^۲

Amir Hamza Khan Shinwari (1907-1994) is a shining star in Pashto poetry and literature, who has beautifully adorned the realm of Pashto literature with lovely flowers in both poetry and prose. Hamza Shinwari's contribution to Pashto prose is invaluable and precious, and it encompasses various genres such as drama, research, epistolary, etc. Hamza Shinwari's sole novel is an important addition to the evolution of novel-writing in Pashto literature, which simultaneously impressed both the masses and official circles. This novel is fundamentally a political and ideological novel, in which Hamza Shinwari has portrayed the political situation in the Pashtun belt immediately after independence. This article discusses the characterization of Amir Hamza Khan Shinwari's novel "Navi Chapai" and provides a critical review.

Key Words: Amir Hamza Khan Shinwari, Novel, Characterization, Character etc.

حمزه بابا (۱۹۰۷ - ۱۹۹۴) د پښتو ادب یو استاد شاعر دے چې شاعرانه عظمت یې هر چا منلے او منی. شاعری یې د غزل په زمکه زیاته هم ده او د تغزل په خوبو لړلې هم ده نو ځکه خود "غزل بابا" دے. خود نظم په مېدان کښې ئې هم زړه پورې ګلونه د پښتو ادب په شمله کښې تومبلي دي. د شعر ترڅنګ د حمزه بابا نشي کار لا خور اور ده او د ادب په یو شمېر اصنافو او موضوعاتو لکه ډرامه، ناول، سفرنامه، خطوط نگاري، تصوف، فلسفه وغیره باندې اړانه ده.

په کال ۱۹۵۷ء کښې د امير حمزه خان شينواري یواخني ناول "نوې چې" چاپ ته وسپارلو چې د اولس او پولس نظرونه یې ځان ته راواړول. اولس په دې معنۍ چې په دې نظریاتي ناول کښې د پښتنو د اتفاق او خپل منزل ته د رسپدو کوم مباحث راواړلي شوي وو، هغه د خلکو په ذهنو نو کښې د سیاسي تحریک سبب جوړ او اثري کبدے شو او پولس په دې معنۍ چې د ریاستي ادارو پام هم دې ناول ځان ته راواړولو او په دې کښې چې د کومې کوتلي فلسفې په بنیاد د پښتونستان په اړه کومه منصوبه وړاندې شوه، د هغې په غږګون کښې "نوې چې" د سرکار د بندې زد لاندې راغلو.

"په کال ۱۹۵۷ء کښې چې کوم اهم ناول چاپ شوئه ده. هغه د حمزه بابا "نوې چې" ده. چې مونږ ئې د نظریاتي ناولونو په قطار کښې شمېرلې شو. په دې ناول سیاسي رنګ خور ده. دې ناول کښې د خدائی خدمتگارو د تحریک مشن او د پښتنو سیاسي نظریات په ادبی پېړایه کښې وړاندې شوي دي."

ځینې ليکوالانو د حمزه بابا سفر نامه "نوې پښتون" هم د ناول د صنف په توګه ياد کړئ ده خو حقیقت دا ده چې حمزه بابا هم د ايواخینې ناول ليکلې ده او د دې خبرې تصدیق هغه په خپله کړئ ده، د کوم درک چې مونږ ته د خاطر غزنوي د "داستن امير حمزه" نه په بنه توګه لږي ^{۱۱}.

^۱. M. Anwar Khan Ph.D Scholar UoM

^۲. Dr. Noorulbasar Aman Assistant Professor UoM

• د ناول پېژنگلو:

پروفیسر انور جمال په خپل تصنیف "ادبی اصطلاحات" کښې د د ادبی صنفوونو د تعريف او تعارف په لړ کښې ناول مونږ ته داسې راپېژنیⁱⁱⁱ

"ناول صنف نثر په - او د داستان کي ترقی بافته شکل په - جس کا مفہوم نیا، انوکھا، عجیب، نمایاں په - ناول وہ نثری کہانی په جس میں کسی خاص مقصد کے تحت زندگی اوږد اس کے متعلقات کی حقیقتون کی ترجمانی کی جائے" -

ترجمه: ناول د نشريو صنف ده - او د داستان پر مختللي بنه ده - چې معنې نوم، ناشنا، عجیبه، او بنکاره ده - ناول هغه نشري قيصه ده چې په کښې د یو خاص مقصد د لاندې د ژوند او د هغه د اړونده حقیقتونو نه ترجماني په کښې شوي وي -

د دریاب لغت د ناول د پېژندګلو په اړه داسې ليکي،

"ناول: (نا-ول) اسم۔ واحد۔ مذکر۔ په افسانوي طرز ليکلے شوي وبده قيصه۔ وبد نشري داستان - (م انگریزی NOVEL)" -ⁱ

که د "ناول" د تکي کنه گورو نو دا د اطالوي ژبي "Novella" نه اخذ ده چې په دغه ژبه کښې بې معنې ده "نومے خېز" - معلومېږي داسې چې دې نوم د خپلولو سبب دا وي چې د ناول ابتدائي شکل داستان ده او داستان به عمومي توګه د مافوق الفطرت مخلوقاتو لکه دپوانو، پېريانو، بناپېرو د کردارونو نه تاوېډه او دغه ټول معلومات به حد درجه ډرامائي او نوي وو، حکه نو د ناول په "Novell" سره یاد شو -

د انگریزی ژبي د ادبی اصطلاحاتو لغت په دې اړه ليکي،

"Novel: Latin novellus, abbreviation of nouns, new Italian in novella, new things. It was first used for such tales as those of Boccaccio. A fictitious prose narrative of considerable length dealing with human beings and their actions over a period of time and portraying varieties of human characters in relation to life in a plot of more or less intricacy" ^v.

ترجمه: ناول لاطيني ناويلس چې د اسمونو مخففات او په اطالوي ژبه کښې د ناويلا په شکل نوي څيز ته وائي، په ورمبي څل د دي توري استعمال د داسي قسمه قصو دپاره کېدلو لکه د ګيووانی بوکاکيو (Giovanni Boccaccio) قيصي - د قابل ذکر او بدوالۍ افسانوي بيانيه نثر چې په کښې د انسانانو د دوي د افعالو د یو خاص وخت دنه قيصه کېږي - په دې کښې ګن شمېر کردارونه د انساني ژوند په تناظر کښې کله په لړ او کله په ډير پېچیده پلات وړاندې کېږي -

دا خبره به وړاندې هم راشي چې ناول د داستان پر مخ تللې شکل ده او د داستان په مقابله کښې منظم او کوتلي ده - د داستان ليکنې د پاره لکه د چاربېتي دومره کوتلي تاکلي قواعد نه وو او هر چا به د خپل مزاج مطابق چاربېتې ليکلې، د کوم په بنیاد چې مونږ ته د چاربېتو بلها قسمونه په لاس راخې، هم دغه حال د داستان هم ده، خود افغان ناول ته د رارسې د سره مربوط، منظم او قواعدو په چوکات کښې شو -

د ناول د آرت لپاره فني او تکنيکي اصول غوره شول او د دغې اصولو په

غېړه کښې ناول په نوي نوي رنګ کښې ژوند بیاموند او ورو ورو ئې

دومره وده او کړه چې د داستان په مخ ئې د ګمنامې او ورکي ګردونه

خواره کول..... په ناول کښې مختلف خواره واره واقعات د یو میرلې مرکز نه تاوبېي او د اسې یوه واقعه هم د ناول د فن په جامه داغ لګولے شي چې د مرکري قيصې او تهيم Thems سره ئې خه تړون نه وي

vi

* ناول او کردار نگاري:

په ناول کښې کردار نگاري، په اړه د تفصيل راوړلو نه مخښکې داوضاحت پکار دے چې د دې صنف د کردار سره اړیکه خومره نزدې ده. نو په دې حواله غرض دے چې د ناول او کردار په مبنې کښې د ژور تعلق اندازه د دې خبرې نه لېږي چې د ناول په قسمونو مونږ کله خبره کوؤ نو په هغه قسمونو کښې یو قسم د "کرداري ناول" ناول هم ده. دا یو د اسې ناول وي چې د یو خاص کردار د وړاندې کولو یا مثالې جوړولو لپاره ليکې شي.

"ناول کي اقسام میں سب سے زیادہ اہمیت اس قسم کی ناولوں کو دی جاتی ہے، جنہیں کرداری یا کردار کے ناول کہتے ہیں۔ اس قسم کے ناولوں میں قصہ کی کوئی اہمیت نہیں ہوتی اور واقعات کسی خاص نقطہ نظر کی طرف جاتے ہوئے معلوم نہیں ہوتے۔ اگر کوئی ملکی سی لہر قصے کی ہوئی بھی تو تمام کرداروں کو اس سے کوئی تعلق نہیں ہوتا۔ کرادر قصے کی جکڑبندی سے بلکل آزاد ہوتے ہیں۔ برخلاف اس کے واقعاتی ناول میں واقعات سے ام نتائج نکلتے ہیں۔ کرادری ناول میں محض کردار کی خصوصیات کا انکشاف کرتے ہیں"

vii

ژباره: د ناول په قسمونو کښې د تول نه زیبات ارزښت هغه ناولونو ته ورکولے شي، کوم ته چې کرداري یا د کردار ناول وئیلے شي۔ په دې قسم ناولونو کښې د قيصې کوم ارزښت نه وي او واقعات کوم خاص نقطہ نظر ارخ ته نه ہی۔ که چرتہ د قيصې کوم معمولي چې راشي هم، نو د هغې سره د کردارونو کوم تعلق نه وي۔ کردار د قيصې د زنخیر نه ازاد وي۔ په خلاف د واقعاتی ناول، په کوم کښې چې د واقعاتو نه زیاتې اهمیت نتيجې راؤخی۔ کرداري ناول فقط د کردار د خاصیتونو خرگندوي۔
انسائیکلو پیڈیا امریکاناد "کردار" په حواله تمہید تړی او بیا ئې تعريفوي۔

"While it is doubtless that things primarily weight and evaluate in our discussion of moral worth's are actions, the actions of an individual do not form haphazard aggregate of unrelated deeds. There is a certain continuity in a man acts. Whereby one who known him is able to predict pretty much, what he will do continuity is due the fact that behind the shifting play of emotions that is to be found in the mental life of every one, there is a background of permanent emotional associations and emotional process which changes very slowly or not at all. This stable background of moral life is the Character".

ژباره: دا خبره د شک نه بالا ده چې کوم څېزونه د اخلاقې قدرنو په بحث کښې د قدر او اهمیت وړ ګرځی، هغه اعمال دي۔ د یو وګرۍ اعمال ګډوډ او بې ربطه نه وي۔ بلکې په اعمالو کښې یو تسلسل وي۔ په دې بنیاد د یو چا په باره کښې خبردار سړے به دا پیش ګویې کولے شي چې دغه کس به، په کومو حالاتو کښې کوم قسمه عمل کوي۔ د یو انسان په اعمالو کښې پرله پسې یو رنګي د دې حقیقت سره اړه لري چې په کوم

کښې دغه انسان د جذباتو د بدلون سره مخامن کېږي او د دې په پس منظر کښې د مستقل جذباتو اورد تپون وي. کوم چې په اسانه سره ارخ نه بدلوی او که بدلوی هم ډېر په په قلار او استقامت سره، هم دا کوتلي، مستقل او د تېروخت وخت سره تړلے شاليد کردار بللې شي.

ډاکټر محمد اعظم اعظم په خپله پي. اپچ. دې مقاله "پښتو ادب کښې کردار نگاري" کښې د کردار، کردار نگاري، او د پښتو ادب قيصه ايز ادب کښې د راورو او تراشلو کردارونو په تفصيل سره حاج اخسته ده. د کردار نگاري، د تعريف په ضمن کښې ليکي.

"د ادب د هغو اصنافو د پاره کوم چې د قيصې عنصر لري، د کردارونو وجود يو لازمي شئ ده. بې له کردارونو د ډارمانۍ او قصيسي او قصيسي ادب هليو تصور نه شي کېدې. ځکه چې د قيصې، ډرامې يا نوال تعلق په څه نه څه شکل کښې د وګرو سره وي او دغه وګرو د قيصې کردارونه وي. د دغې کردارونو د فني رغولۍ د پاره چې کوم هنر پکارولې شي، هغې ته د ادب په اصطلاح کښې کردار نگاري وائي".^{x1}

"په ناول کښې د قيصى د بیانولو درې طریقې دي. وړومبې طریقه دا ده چې ناول نگار توله قيصه او د کردارونو بنه او بد پخپله بیانوي او د کردار د خولي خبرې (مکالمې) پکښې نه وي. خو د مکالمو نه بغږ قيصى بې خوندې شي. برهان الدين کشكۍ په خپل ناول "پته مینه" کښې دا طریقه خپله کړې ده. دويمه طریقه دا ده چې يو ناول نگار د يو کردار د خولي قيصه شروع کړي او د "زه" او "زمآ" په ذريعه توله قيصه سر ته ورسوي. خو په دې طریقه کښې د لوستونکي دا خیال راولادې چې ناول نگار خپلې کارنامې بیانوي او خامخا خان او چت ثابتوي. د پروفېسر صاحبزاده محمد ادریس په ناول "پېغله" کښې هم دا طریقه خپله کړئ شوي ده.

دریمه طریقه د خطونو د لیکلوا ده په دې قسمه ناولونو کښې زلم (هیرو) او پېغله (هیروئن) يو بل ته خطونه لیکي او توله قيصى د خطونو په ذريعه مخ په وړاندې ځې. اشرف دراني په خپل ناول "زرکې ستړکې" کښې د خطونو دا طریقه خپله کړې ده.^{x2}

د ناول د فن د پوهانو ترمخه، ناول نگار دې د خپل لیک د پاره هغه کردارونه انتخاب کوي چې کوم د ده په وړاندې وي او دا ترې په پوره ډول خبر وي. ځکه چې د يو کردار د موثر جوړولو لپاره په هغې کښې ډوبیدل د لیکوال او اداکار دواړو د پاره ضروري وي.

"دیگر فنون کي طرح ناول میں بھی زندگی کا نقشہ بونا چاہیئے اور جیتا جاگنا یہ نقشہ بوجا، ناول اتنا ہی کامیاب بوجا۔ ناول نگار کے لئے ضروری ہے کہ وہ اپنے تجربات پی ناول میں بیان کرے اور زندگی کے انہیں افراد کا نقشہ کپیپھے، جن کے بابت وہ پوری واقفیت رکھتا ہے"^{x3}

ژیاړه: د نورو اصنافو په شان په ناول کښې هم د ژوند نقشہ پکار ده او دا نقشہ چې خومره واضحه وي نو ناول به هومره کامیاب وي. د ناول نگار د پاره ضروري ده چې خپل تجربات په ناول کښې بیان کړي او ژوند د هغه وګرو نقشہ راکاري، د کوم سره چې دا نزدې پېژندګلو لري.

په ناول، ډرامه او افسانه کښې د تولنې کردارونه په داسې ډول بسodel دی چې د خلقو د مشتب کردارونو سره مینه پېدا شي او د ناوره کردارونه نه کرکه. او په دا ډول په عملی توګه هم، په تولنه کښې د بنو او بدرو کردارونو په حواله یو صحت مند رجحان را پېدا کړئ شي. هم په دې بنیاد ناول ته یو حمامي صنف وویئلے شو چې دا د تولنې په بدرو کردارونو رسما ګوزارونه کوي. "پښتو ادب کښې کردار نگاري" د ډاکټر محمد

اعظم اعظم د پې-اچ-ډي مقاله ده په کوم چې د کردارنگاری په اړه تفصيلي بحث شوئے دے. دا بشاغل د ډرامې د پاره د ارسطود لیکنو نه د کردار په حواله داسې تعريف مخې ته راوري.

" خصلتونه به مستقل وي. داسې نه چې یو کردار به اول قهرزن او غصه ناک بنئلے شي او وروستو دي بیا هغه رحمده او مینه ناک شي. یا په سر کښې دي یو کردار تورزن او بهادر وي او په آخر کښې هغه بزدل شي. د روئیداد یا پلات په رنګ ارسطو په کردارنگاری کښې هم په دې خبره زور اچولے دے چې خنګه روداد کښې د شاعر د پاره د واقعاتو په چان کښې دا لازمي ده چې هغه دي ربتنې یا امکاني وي. دغسې په کرادارونو کښې هم دا التزام پکار دے چې د فرد عمل او وپنا دي د هغه د سيرت او کردار سره جورښت او بنائیت لري.^{xii}

په دې اقتباس کښې د یو کردار لپاره دا شرط لګولې شوئے دے چې هغه دي ربتنې یا امکاني وي. اوس نو چې په افسانه، ناول، ډرامه وغیره کښې یو کردار خومره حقیقت ته نزدے وي، هومره به ژور اثر پریباسی. زموږ عامه مشاهده ده چې چرته یو ناول نگار یا ډرامه نگار د اولس په نبض لاس اینې او کردار په حقیقت ته نزدے تخلیق کړئ دے نو هغه کردار بیا یو پوخ چاپ پریښے دے.

" په ناول کښې د ژوند او کرادارونه د پوخ تپون او په تفصيلي شکل کښې د ژوند د مختلفو واقعاتو او چاپيرچلونو په حواله د کرادارونو د فكري ارتقاء د پاره د نورو اصنافو په نسبت نور هم ګنجائش شته. ژوند چې خومره ساده او اوپره بنکاري، دومره ګنجلک او پېچیده هم دے او د تاؤ راتاؤ پېچیده ژوند ګړي، په ګړي بدليدونکي شکلونه او حالتونه د بنیادمو په سوچونو، عملونو او رویو باندي هم خپل اثرات او نقشونه جوړوي. اود ناول کرادارونه د هغه ټولو تجربو ځښې تېږي او د هغې نه اثر اخلي، کومې چې د ناول په خوره وره او ویره دنیا کښې مخې ته رাখي.^{xiii}

اوسم دا سوال چې د ناول کرادارونه خو د ټولنې د روان ژوند نه اخستي شوي وي نو دا حقیقت ته نزدې وړاندې کول پکار دي او کئه نه د ناول فن څه نورې غونښتنې هم کوي.

" د ناول کرادارونه هم اګر چې د روان ژوند نه اخستي شوي وي او په هغې باندي بناء شوي وي، ولې د کرادار ژوند د عمومي (حقیقي) ژوند نه لبو جدا او په بل رنګ وي. د ناول لیکونکي کار د یو مؤخر په شان نه وي چې هغه دي د یو فرد په حقله تشن تاریخي حالات او واقعات راغونډوي او هغه شان دي بيانوي خنګه چې وي. ناول لیکل په بنیادي توګه یو تخلیقي کار وي. د دي لیکونک د ژوندو حقیقتونوسره د خپل تخیل د مالګې ګډون هم کوي".^{xiv}

د دې بحث نه دا نتېجي راوو ځې په افسانوي ادب کښې قیصه هم د کرادارونو په ذريعه وړاندې ځې یعنې د قیصې د پاره د کرادارونو راول لازمي دي. بل دا چې کرادار خومره حقیقت ته نزدې وي نو هومره به زړه ته

پریوچی خود دی سره دا هم یاد ساتل پکار دی چې کدار تراشل چونکې یو تخلیقی عمل دے نو دا بېخی د حقیقت نقل هم نه دے پکار، ئىكە چې دا به د یو ماھل پە توگە وي نو بايد چې خەغېر معمولی اوصاف ولرى - ترخو چې د ناول د کردارونو خبره ده نو پە ناول كېنى مېدان پراخه وي، ئىكە نو پە دې صنف كېنى د کردارونو شمېر هم زیات وي او یو کردار پکېنى مونې پە دې تفصیل او د هر ارخ نه معارفی كولى شو.

• نوي چې او کردار نگارى:

کردارونه د قىصى د مخ پە ورلاندى بوتلو لپاره لازم وي، ئىكە چې كە مونې داستانونو تە خىر شو نو گىرچى مافق الفطرت بە وو خوبىا بە يې ھم د دبوانو، پېرىانو، بناپېرو، بادشاھانو، شەزادگانو، وزىرانو وغىرە کردارونه لرل. ھم دغە ضرورت دے چې د قىصە اىز ادب د تخلیق لپاره کردار نگارى لازمى كوي.

"ادب پە اصطلاح كېنى کردار نگارى هەغى فن ياخىر تە وائى كوم چې پە يوه قىصە د ناول، ڈرامە، داستان كېنى د کردارونو د اعمالو د تەذىب او ترتىب او افرادو د سيرتونو او اطوارو د ذهنى او نفسىياتي تنظيم د پاره استمالېبىي".^{xv}

د کردار نگارى پە حوالە ھم "نوي چې" ناول نقادانو د تنقىدي نظر و نو تېرى كېنى دے او پە دې ضمن كېنى بې یو شمېر نىۋە كېرى ھم كېرى دى.

"خصوصاً د کردار نگارى او زاویه نظر غتىي غتىي خامى پە دغە ناول كېنى لىدلەشى. مثلاً دا چې حمزە بابا ددى ناول تقرىباً د ھر کردار پە ذرىعە د خپل شخصىت او نظرئى ھەغە ارخونە ورلاندى كېرى دى، چې بىخىي واضح دى او صرف د حمزە بابا سره ئى نسبت كېدلەشى پە اكىرو موقۇع حمزە بابا د کردار د تقاضىي او مزاج خلاف خپلە نظرىيە پە کرداونو ورتىلى ده، چې يوه واضحە فني خامى ده چې د فكشن پە اصطلاح كېنى ورته د زاویه نظر تکنิكي خامى وئىلەشى. د گلرخ د کردار پە ذرىعە د تصوف او فلسفى نمائىندىكى كول ھم ترددېرە حەغېر فطرى عمل بىسكارى".^{xvi}

پە قىصە اىز ادب كېنى او پە خاصە توگە پە ناول كېنى چې ترخو د کردار نگارى خبره وي نو ناول د ژوند ترجمان وي، د ژوند آئىنه وي خود دې کردارونه كە بېخىي پە حقيقىي شكل كېنى ورلاندى كېنى شى نو بىا د فن غوبىتنى نە پورە كوي، ئىكە چې ناول نگار بە د ناول پە کردار كېنى د مثالىت لېرە دېرە مالگە خامخا گەلۈي، گەنې بىيا بە دغە د ناول نگار فنپارە نە بلکى د یو صحافىي رپورت او بىان وي - پە قىصە اىز ادب كېنى کردارونه ھم بېلا بېل قسمونە لرى چې د دې فن پوهانو يې تجزىيە كېرى او بىان ئې پېتىرى كېرى دى.

"پە کردارونو كېنى چې كوم پە تولە قىصە كېنى پە يو انداز روان وي او خپل شكل نە بىلوي هەغى تە (Flat) ياخىر کردار وائى او كوم چې د واقعاتو او پلاتت د تقاضىي سره سە خپل شكل بىلوي، هەغۇ تە (Round) ياخىر مەتھىر کردارونه وائى. لوى کردار تە (Major Role) او ورو کردارونو تە قىصە كېنى جوت او پېش پېش وي هەغى تە مثال ياخىر (Minor Roles) ياخىر وئىلەشى".^{xvii}

د کردارونو د بره تعريف يا معلوماتو په تناظر کښې که موښو د "نوې چېپې" کردارونه وڅرو نو د هغې ترمهخه دا ناول د کردارونو نزدي قسمونه لري. لکه د سليم کردار، دا جامد هم ده او مثالی هم. د سليم په کردار کښې داسې احساسېږي لکه چې حمزه بابا په خپله لګيا وي. هم دا رنګه د "نوې چېپې" نور اهم او جامد کردارونه د ګلرخ، اکبرخان، عظيم خان، عزيزخان او قلندرخان دي.

ترڅو چې د وړو یا (Supporting Roles) یعنې مرستیالو کردارونو تعلق ده نو په ذکر اثر کښې یو شمېر کردارونه موښو په دې درجه کښې اچول شولکه نور کليم، بشيراحمد، محبوبه، خورشید، محمدآمين او رفيق وغيره. د (Round) یا متحرک کردار په دې ناول کښې د لطيفه بېګم کرادر ده چې په ورومبېو کښې د مغرب د تعليم او ټولنې نه متاثره وي، په هغې عمل هم کوي او تبلیغ هم، خو په وروستۍ برخه کښې پښتنې اقدار او فکر خپل کړي او په دا ډول یو پښتون کردار "یوسف خان" یې په نکاح کړي. یعنې د کلتور سره د سمون په بنیاد په پښتله کورنې کښې په نه ډول خائې شي. د دې ترڅنګ د یوسف کردار چې په ابتداء کښې د لور د خوبنې او شاعري دېمن وي، د ناول په وروستېو کښې د خپلې لور خوبنې ته غاره کېږدي نو په دې بنیاد موښو "یوسف خان" ته هم یو متحرک وئيلې شو.

• د "نوې چېپې" ناول کردارونه:

❖ نارينه کردارونه:

○ سليم:

سليم د "نوې چېپې" ناول مرکزي کردار ده او د قيصې مرکزي خيال هم د ده نه تاوېږي. دا یو داسې ځلمه وي چې سنجиде هم وي، د خپل نقطه نظر لپاره کوتلي دليلونه هم لري، د اورولو سره د اورېدو صلاحیت هم پکښې وي او خپل مرام د لاس ته راورو یوه واضحه او قابل عمل خاکه ورسره وي. د سليم د مکالمو په ذريعه چې څنګه فلسفيانه انداز خپل کړے شوئه، نو داسې معلومېږي لکه چې حمزه بابا په خپله د "سليم" په شکل کښې په دې قيصه کښې موجود ده. دويم دا چې په یو ناول کښې یو توکې د "فلسفه حیات" هم وي او په هغې کښې ناول نگار د خپل ژوند فلسفه یعنې ليکوال ژوند ته په خه نظر ګوري، وړاندې کوي. په "نوې چېپې" ناول کښې د سليم په ذريعه حمزه بابا عموماً د خپل ژوند او خصوصاً سیاسي فلسفه وړاندې کړي ده.

○ عظيم خان:

عظيم خان په "نوې چېپې" کښې د تبرا او سېدونکه هغه کردار ده چې دا په بناريه کښې د سليم دوي په کور کښې د یو نوکر په توګه پاتې شوئه وي او د دغه کورنې سره ئې نزدي تعلق وي خو په لالچ کښې راشي او سليم او د هغه خور ګلرخ ولجه کړي. عزيز خان د عظيم خان زوي او کليم د ده کشر ورور وي چې په قيصه کښې ئې د ولجي په او ان کښې مختصر کردار لوړوله ده.

○ اکبرخان:

اکبرخان د تبرا او سېدونکه وي او د سليم دوست او اشنا وي. کله چې د یو بل کردار عظيم خان، سليم ولجه کړي نو اکبرخان د سرنه تېر د سليم د راخلاصولو کاميابه هڅه وکړي او په دا ډول د دوستۍ حق ادا کړي. د دې نه علاوه د پښتون اتحاد په منډو تړو کښې هم فعال کردار لوړولو ته چمتو وي. په سیاسي توګه دا په "نوې چېپې" کښې د احرارو نمائندګي کوي. حلیمه د ده مور او شیر احمد ماما ئې نوکروي.

○ محمد آمين خان:

حاجي محمد آمين د سليم پلار او په پېښور کښې د مېو سوداگر وي. د خپل ورور په وپنائې خپله لور ګلرخ، په وړوکوالي کښې د خپل وراره ټلندرخان په نوم کړي وي. خو وروسته چې کله ګلرخ دغه رشتې ته غاره نه بدي او ورور سليم ئې هم پلوی شي نو ټلندرخان په قهر شي او خپل تره محمد آمين خان مړ کړي، چې بیا د هغه د وصیت ترمخه یې لاش خاورې ته د سپارلو لپاره افغانستان ته یوړلے شي.

○ ټلندرخان:

ټلندرخان د سليم د ترءَ زوي وي چې د وړوکوالي نه ګلرخ (دلیم خور) د ده په نوم وي. خو د ټلندرخان د بدروعادتونو له سببې او سیلرخ دغه رشتې ته غاره نه بدي. پلار یعنې محمد آمين خان یې بیا هم د دغې رشتې په ئامې د ساتلو په حق کښې وي خو سليم غواړي چې دغه لوظ دې مات شي. کله چې د محمد آمين خان کورنۍ ټلندرخان ته انکار وکړي نو هغه په تاؤ کښې راشي او محمد آمين خان مړ کړي.

○ رفیق او عصمت الله:

رفیق او عصمت الله د ناول "نوې چې" سیاسی کرادرونې دې. حمزه بابا چې د پښتنو د یووالی د مرکزی خیال سره تړلي کوم په ځوونه کوي، نو دوي دغه مکالمې په وړاندې بوتللو کښې کردار ادا کوي. د دې ترڅنګ خو نور واره کردارونه هم په "نوې چې" کښې شته.

❖ بنهینه کردارونه:

○ ګلرخ:

ګلرخ د "سلیم" خور وي چې د بنائست او پوهې یوه نمونه وي. د ناول "نوې چې" په وړومبې باب کښې عظیم خان د سليم ترڅنګ د ده خور ګلرخ هم د تاوان په غرض ولجه کړي. د ګلرخ کردار د یووالی تعليم یافته او مشرقی روایاتو د مینه والې په توګه په ذکر ناول کښې بسولر شوئے دے. حمزه بابا د پښتنو د اتحاد د پاره د دوي یعنې پښتنو خپل منځی خپلوي هم ضروري ګئي، ځکه نو ګلرخ د "نوې چې" په ورسټېو کښې، سليم د خپل دوست اکبرخان په نوم کړي.

○ صفیه:

صفیه د اکبرخان خور وي چې یوه پوهه، بسکلې او سنجیده جینې وي. د پښتنو د یووالی او یو بل ته د نزدې کېدو په غرض حمزه بابا په "نوې چې" کښې د ورور اکبرخان په ذریعه، صفیه د خپل دوست او همکار سليم په نوم کړي. یاده دې وي چې د "نوې چې" ناول په قیصه کښې د رومان کوم رنګ ګډ کړئ شوئے دے، هغه هم د اکبرخان او ګلرخ او دغه شان د سليم او صفیه د کردارونو په صورت کښې دے.

○ لطیفه بېګم:

لطیفه بېګم د "نوې چې" یو داسې کردار دے چې د جینکو مكتب کښې بسوؤنکې وي، د وخت، اصولو پابندې وي او د دې سره د مغربی تهذیب نه هم متأثر وي. د لطیفه بېګم د کردار په ذریعه حمزه بابا د نورو کردارنو سره د مشرق او مغرب د تهذیبوبو په حواله نه بحث کړي دے، کوم چې په کوتیلو دلبیلو نو اډاینډ دے. هسي خو لطیفه بېګم د ناول په قیصه کښې په درمیانه عمر کښې رابنکاره کېږي خو تر دغه وخته ناواده وي، خو کله چې د مشرقی اقدارو پلوی او مینه واله شي نو یو بل کردار یوسف خان ئې خان په نکاح کړي. یعنې وړومبې "مېلام" وي او بیا "بېګم" شي. په دې کښې داسې معلومېږي، لکه حمزه بابا چې دا بسول

غواړې چې په پښتنه ټولنه کښې د ځائیدو د پاره د دې ټولنې اقدار خپلولو ضروري دي. په دا ډول مونږ وئيلے شو چې لطيفه بېګم د ناول "نوې چې" یو Round کردار دے.

○ ګلبدن:

ګلبدن د عظيم خان کوروداني وي چې کله عظيم د لالچ په تیس کښې د خپل مالک زوي او لور (سلیم او ګلرخ) ولجه کړي نو ګلبدن د عظيم خان د دې کار د مخې نیولو هڅه وکړي خو په یو نراوکه ټولنه کښې د هغې خبره ځای وءه نئه نیسي.

○ محبوبه:

محبوبه د "نوې چې" یو ډرامائي کردار دے، خپل نوم ئې خورشید جهان وي، کومه چې یوه تعليم یافته جینې وي او ورسره شاعره هم وي، پلار (یوسف خان) ئې واده کول غواړي خو دا د پلار خونې ته غاره نه بدې او یوه ورڅ د کور نه وتختي. او په خپل نوم بدلولو سره په ځان محبوبه نامه کېدي او د سلیم دوي په کور کښې نوکره شي. هم دارنګه د "وفا" په نوم ئې کلامونه په مجلو کښې چاپ کېږي، خو دوي نه وي خبر، چې دا د یوسف خان لور او دومره نسه شاعره ده. دغه راز په اووم باب کښې هله نسکاره شي چې لطيفه بېګم، محبوبه د سلیم دوي په کور کښې وپني او د هغې پلار یوسف خان خبر کړي.

❖ نتیجه:

په "نوې چې" دا اعتراض په ځائې کېدے شي چې زیاتره کردارونه یې فلسفيانه بحثونه کوي، ګرچې د ځېښې کردارونو پس منظر یې د کم تعليم یافته طبقي نه دے. بل دا چې کله کله پکښې د فلسفې او تصوف بحث دومره ژور وي چې د یو تخلیقی اثر په ځائې د ذکر موضوع کوم د فلسفې اثر احساس شي-هسي خو په ناول کښې لیکوال د کردارونو په ذريعه خپل فلسفه حیات وراندې کوي خو باید چې دا د فن په جامو کښې نغښتی وي. کئه چرته دا عمل د تخیل په رنګ کښې رنګ او فن په مالګه مالګین نه وي نو د دې خبرې امکان وي چې دغه اثر په لوستونکي هغه پېړيان را نه وستے شي چې کوم لیکوال غواړي. په دې تله چې کله موښ د "نوې چې" ناول تلوئن دا خبره په ډاګه کېږي چې د حمزه بابا د فلسفيانه فکر اغیزه په کردارونو دومره ژوره ده چې هر کردار ئې په خپل رنګ کښې رنګ کړے دے او په دا ډول په ځینې ځایونو کښې په کردارونو د حقیقی مینه نه ماتېږي او داسې "نوې چې" د ادبی نه زیات علمي اثر ته نزدې کوي. خو بیا هم د پښتو ناول په ارتقاء او د خپل پېغام د زورورتیا په سبب "نوې چې" د پښتو ناول نړۍ په شمله کښې لکه د ګلاب د ګل په مسکا دے او وړمې به ئې ترډېره لوستونکېو ته د تحریک، پرمختګ او خپلواکه ژوند احساس ورکوي.

حوالی:

ⁱ- حنیف خلیل، ڈاکٹر، پینتو ناول، تحقیقی او تنقیدی جائزہ، ملت ایجوکپشنل پرنٹرز لاہور، کالⁱⁱ- خاطر غزنوی، داستان امیر حمزہ، منظور عام پریس پشاور، سال اشاعت ۱۹۹۶ء، صفحہ ۹۳ⁱⁱⁱ- انور جمال پروفیسر، ادبی اصطلاحات، نشنل بک فاؤنڈیشن، اسلام آباد، ۲۰۱۹، ص ۱۶۹^{iv}- مومند قلندر، او فرید صحرائی، دریاب، امید پرنٹرز دربار مارکیٹ لاہور، ۱۹۹۴ء مخ ۱۲۳۸^v. S.S. Hussain M.A, Dictionary of Literary Terms, New KitabMahal, Urdu Bazar Lahore, 2007-8
P.242^{vi}- اعظم، اعظم، محمد، ڈاکٹر، پینتو افسانہ تحقیق او تنقید، اعراف پرنٹرز محلہ جنگی پینسونر، کال
۵۹، مخ ۲۰۲۱^{vii}- احسن فارقی، محمد، ڈاکٹر، نور الحسن ہاشمی، ڈاکٹر، ناول کیا ہے؟ اعراف پرنٹرز، مجلہ جنگی پشاور، سن ۲۰۲۱ء، صفحہ ۶۳^{viii}. THE ENCYCLOPAEDIA AMERICANA, VOLUME No. 6^{ix}- اعظم، محمد اعظم، ڈاکٹر، پینتو ادب کتبی کردار نگاری، ملت پرنٹرز لاہور، کال ۱۹۹۳، مخ ۲۳^x- اسیر، احمد علی، پینتو ناول او ناولوں، فنون گرافکس پینسونر، کال ۲۰۱۳ء، مخ ۲۹^{xi}- فاروقی، محمد احسان، ڈاکٹر، نور الحسن ہاشمی، ناول کیا ہے؟ اعراف پرنٹرز، پشاور، ۲۰۲۱، صفحہ ۱۹^{xii}- اعظم، محمد اعظم، ڈاکٹر، پینتو ادب کتبی کردار نگاری، ، مخ ۲۵^{xiii}- اعظم، محمد اعظم، ڈاکٹر، پینتو ادب کتبی کردار نگاری، ، مخ ۳۴^{xiv}- طائزے، شیر زمان، ناول هنر او سفر، (خورؤنکی) کامل پینتو ادبی جرگہ، ضلع نوبنار، کال ۲۰۰۴ء مخ
سنس ۲۶^{xv}- اعظم، محمد اعظم، ڈاکٹر، پینتو ادب کتبی کردار نگاری، مخ ۲۸^{xvi}- حنیف خلیل، ڈاکٹر، پینتو ناول، تحقیقی او تنقیدی جائزہ، مخ ۵۰^{xvii}- حنیف خلیل، ڈاکٹر، پینتو ناول، تحقیقی او تنقیدی جائزہ، مخ ۲۵-۲۶